

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobkyně: **I. M.**

státní příslušnost: X

zastoupena ustanoveným advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Klepšem
se sídlem Nám. Svobody 50, 342 01 Sušice

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, č. j. OAM-580/ZA-ZA15-ZA01-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna ustanoveného zástupce Mgr. et Mgr. Václava Klepše, advokáta se sídlem Nám. Svobody 50, 342 01 Sušice, za zastupování žalobce **se určuje** částkou ve výši 10 200 Kč, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zákon o azylu“), se neuděluje.
2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu, protože je sympatizantkou opoziční politické strany Sjdnocené národní hnutí. Konkrétně uvedla, že šla na mítink této strany a bylo jí tam nadáváno, byla urážena, lidé tam po sobě házeli vajíčka a polévali se studenou vodou. Když vyšla na ulici, okamžitě ji verbálně napadli. Raději proto ani nevycházela z domu. V Gruzii je teď podle ní velká kriminalita a hodně se tam krade. Na otázku, kdo ji urážel a nadával jí, uvedla, že to byli sympatizanti vládnoucí strany Gruzínský sen, osobně je ale neznala. Pouze od vidění věděla, o koho jde. Tyto verbální útoky přešla a na žádný bezpečnostní orgán je nenahlásila. Obává se, že v případě návratu do vlasti budou verbální útoky pokračovat.
3. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné konstatovat, že by ve vlasti vyvíjela činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byla azylově relevantním způsobem pronásledována. Nikdy nebyla členkou politické strany Sjdnocené národní hnutí ani se nijak politicky neangažovala. Jednání, kterému čelila, nelze považovat za pronásledování. Ohledně urážek měla navíc možnost obrátit se na příslušní vnitrostátní orgány. Pronásledování žalobkyni nehrozí ani v budoucnu.
4. Žal

se zásadou oficiality a materiální pravdy. Neprovedl však žalobkyní předkládané důkazy o tom, že situace v Gruzii není tak ideální, jak prezentují informace ve spisu.

8. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Azs 172/2018-28 ze dne 17. 1. 2019, ze kterého vyplývá, že po žadateli o mezinárodní ochranu nelze požadovat, aby vyčerpал prostředky ochrany země původu, jestliže lze mít za to, že jeho rezignace na využití ochrany této země se zakládá na opodstatněné nedůvěře vůči jejím veřejnoprávním orgánům. To je i případ žalobkyně. Žalovaný měl v takovém případě posoudit, zda jí nelze udělit doplňkovou ochranu, což neudělal. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
9. Kromě toho se žalovaný měl blíže věnovat možnosti udělit žalobkyni humanitární azyl. V jejím případě k tomu jsou důvody hodné zvláštního zřetele. Bylo by nehumánní poslat ji zpět do Gruzie. Přinejmenším žalobkyně splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Má totiž důvodné obavy, že pokud by byla vrácena do země jejího původu, tak by jí hrozilo skutečné nebezpečí závažné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu.
10. Žalovaný nevedl dokazování dostatečně pečlivě a nechránil práva žalobkyně, neboť si neopatřil všechny potřebné informace pro rozhodnutí o její žádosti. Adekvátním způsobem nezohlednil zprávy o situaci v zemi původu žalobkyně. Při výkladu zákona o azylu je třeba respektovat zásadu jeho eurokonformního výkladu, postupovat v pochybn

governance) and rule of law (corruption) in 2022) téže organizace na základě uniklých vládních dokumentů odhalila závažné problémy ve volebním systému, mezi nimiž výslovně zmiňuje také sběr kompromitujících materiálů proti podporovatelům opozičních stran a s nimi spojené diskriminační zacházení. Na potřebu celkové reformy justice v Gruzii pak poukazuje také např. parlamentní shromáždění Rady Evropy a další zdroje popisují postupný odklon od demokracie za stále častějšího používání autoritářských praktik (jako je např. zatýkání poklidně demonstrujících občanů).

15. Dokument s názvem *Georgia - Treatment of opposition party members including restriction of their movement; & information on the security/judicial system* vydaný irským centrem uprchlické dokumentace v říjnu 2023 shrnuje informace týkající se zacházení s členy opozičních stran na území Gruzie, respektive odkazuje na zdroje těchto informací. Z těch vyplývá, že členové opozičních stran (včetně jejich podporovatelů) jsou umlčováni a nezřídka je proti nim použito násilí (např. při demonstracích propagujících opoziční názory). Tento fenomén se pak netýká pouze hlavního města, ale prorůstá i do sfér lokální politiky. Dokument dále odkazuje na zprávy popisující omezování shromažďovacího práva a svobody projevu vládnoucí politickou stranou a poukazuje také na použití fyzického násilí za účelem umlčování svých názorových oponentů.
16. Žalobkyně byla ve vlasti vystavena jak psychickému (verbálnímu), tak i fyzickému násilí. Z uvedených zpráv monitorujících společensko-politickou situaci v Gruzii je zřejmé, že se nejedná o nahodilou událost, ale spíše o čím dál častější postupy sloužící k umlčování op

z hlediska některé z forem mezinárodní ochrany. Žalovaný mu k tomu zejména musí vytvořit prostor vhodně kladenými otázkami během pohovoru.

22. Rozsah, v jakém má žalovaný povinnost následně si shromáždit informace o zemi původu, se však vždy odvíjí hlavně od sdělení samotného žadatele. Obecně pak platí, že pokud žadatel ani neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že došlo, nebo že by potenciálně mohlo dojít k zásahu do jeho lidských práv ve smyslu § 12 nebo § 14a zákona o azylu, pak není třeba se situací v jeho zemi původu do detailu zabývat. V takovém případě žalovaný splní svou povinnost řádně zjistit skutkový stav již tím, že si shromáždí obecné informace o bezpečnostní a politické situaci v zemi původu žadatele, aby mohl posoudit, zda navrácení žadatele do vlasti nebrání objektivní důvody plynoucí z tamní situace.
23. V tomto případě žalobkyně uváděla jako důvod své žádosti o mezinárodní ochranu to, že je sympatizantkou politické strany Sjedenocené národní hnutí a v této souvislosti byla vystavena verbálním útokům na shromáždění příznivců strany. Toto tvrzení bez dalšího nemá relevanci pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany. Je sice nepochybné, že žalobkyně účastí na daném shromáždění projevila svůj politický názor ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Negativní jednání, kterému pak z tohoto důvodu čelila, však v žádném případě nelze považovat za pronásledování. Tím se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci

že informace o zemi původu ukazují opodstatněnost této nedůvěry, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu požadovat, aby vyčerpal prostředky vnitrostátní ochrany (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70, publ. pod č. 1749/2009 Sb. NSS). To ovšem není případ žalobkyně. Z informací o zemi původu, které shromáždil žalovaný, není zjevné, že by policie či další příslušné orgány bylo možné považovat *a priori* za zcela nefunkční. Takovou skutečnost, tedy presumovanou neschopnost státních orgánů ochránit stěžovatele před kriminálním jednáním soukromých osob, nelze dovozovat ani z informací, na které v doplnění žaloby odkazuje žalobkyně. Z těch plynou pouze jisté problémy v oblasti justice. Za této situace břemeno tvrzení ohledně nedostupnosti (resp. nedostatečnosti) ochrany v zemi původu leželo na žalobkyni. Ta ovšem nevysvětlila, proč by nemohla využít ochrany státních orgánů v zemi původu.

26. Soud navíc dodává, že žalovaný má povinnost podrobně se zabývat otázkou schopnosti a ochoty gruzínských orgánů zajistit odpovídajícím způsobem ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu až ve chvíli, kdy žadatel hodnověrně tvrdí hrozbu pronásledování nebo skutečného nebezpečí vážné újmy (viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 1. 2024, č. j. 41 Az 24/2023-21). Pokud totiž žadateli nic nehrozí, není před čím by

30. Doplnková ochrana se v souladu s § 14a odst. 1 udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl vrácen do státu, jehož je státním občanem, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle § 14a odst. 2 zákona o azylu považuje (a) uložení nebo vykonání trestu smrti, (b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, (c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo (d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
31. Žalovaný se touto možností zabýval. Na s. 6 a 7 napadeného rozhodnutí zdůvodnil, proč žalobkyně nesplňuje ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Popsal, že jí nehrozí trest smrti ani špatné zacházení. V této souvislosti odkázal zejména na možnost žalobkyně obrátit se na příslušné gruzínské státní orgány, které jsou schopny ji v případě potřeby pomoci, bez ohledu na její politické preference. Žalovaný také uvedl, že v Gruzii neprobíhá ozbrojený konflikt a vycestování žalobkyně ani neodporuje mezinárodním závazkům ČR. Rozhodnutí žalovaného proto ve vztahu k doplňkové ochraně nelze považovat za nepřezkoumatelné. Žalobkyně ovšem pouze v obecné rovině namítá, že jí hrozí vážná új

35. Krajský soud usnesením ze dne 13. 11. 2023, pod č. j. 32 Az 40/2023-27 ustanovil zástupcem žalobce Mgr. et Mgr. Václava Klepše, advokáta se sídlem Nám. Svobody 50, 342 01 Sušice. Ustanovený zástupce pak zaslal soudu doplnění žaloby doložil dvě porady s klientem. Za tyto tři úkony právní služby mu proto náleží odměna, která se skládá z částky 9 300 Kč [první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, další porada s klientem přesahující jednu hodinu podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu a písemné podání ve věci samé podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], ke které je třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů za tři úkony právní služby po 300 Kč (na základě § 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 10 200 Kč. Podle § 35 odst. 10 soudního řádu správního platí hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování stát.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 31. ledna 2025

JUDr. Petr Polách v. r.
samosoudce